

РЕШЕНИЕ

№ 3865

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 08.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Димитрова, като разгледа дело номер **6524** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по подадена от Б. И. Щ., с ЕГН [ЕГН], постоянен адрес в [населено място], р-н Л., [улица], ап. 97, съдебен адрес в [населено място], [улица], ет. 4, ап. 18, чрез упълномощения адв. И. Г. М., искова молба срещу Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи (ОДМВР) – П.. С исковата молба са предявени искове, с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, за заплащане на сума в размер на 322,00 лв. (триста двадесет и два лева), представляваща обезщетение за причинена на ищеца от ответника имуществена вреда – заплатен от Щ. адвокатски хонорар в размер на 300 лв. за обжалване на електронен фиш за налагане на глоба серия „К” № 0117628, издаден от ОДМВР П., който е отменен при съдебното обжалване; платена по сметка на Районен съд – Пловдив държавна такса в размер на 13,50 лв., заедно с банковата комисионна и държавна такса в размер на 8,50 лв. за снабдяване със заверени копия от писмените доказателства, представени към исковата молба. Сумата от 322 лв. се претендира заедно със законната лихва върху нея, считано от образуване на настоящото дело, до датата на окончателното им изплащане. Претендира и направените по делото разноски.

В исковата молба ищецът твърди, че по силата на влязло в сила Съдебно решение № 904 от 27.03.2012 г., постановено от Районен съд - Пловдив, XX състав, по НАХД №

1091/2012 г. е отменен изцяло посоченият по-горе електронен фиш, като незаконосъобразен. Поддържа, че по делото е направил разходи в размер на 322,00 лв., които са в пряка и непосредствена причинна връзка с отменения електронен фиш. Предвид това поддържа, че съгласно ЗОДОВ тази сума следва да му бъде възстановена от ответника в настоящето производство.

На 21.11.2012 г., в срока по чл. 131 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), е постъпил писмен отговор от ответника (л. 19-21), подаден чрез неговия процесуален представител юрк. П.. С него ответникът оспорва предявения иск като недопустим, неоснователен и недоказан. Поддържа, че разходите, направени в административно наказателното производство не представляват вреди, които могат да се квалифицират по реда на чл. 1 от ЗОДОВ, тъй като не произтичат от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавата /или общината/, нейни органи, и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, поради което тяхното репарирание може да се търси по общия ред на ЗЗД, като вреди, произтичащи от непозволено увреждане. Излага съображения, че претендираните вреди не са пряка и непосредствена последица от отменения фиш, тъй като адвокатската защита по тези дела не е задължителна. Фишът е отменен на процесуално основание, а районният съд е установил несъмнено извършване на нарушение от ищеца, поради което той е провокирал започналото административно производство и не може да черпи права от собственото си противоправно поведение.

В съдебното заседание ищецът, редовно призован, не се явява и не се представлява. В представена писмена молба от адв. М. поддържа предявените иски.

Ответникът ОДМВР П. (юридическо лице съгласно чл. 14, ал. 2 от Закона за министерството на вътрешните работи), редовно призован, не се представлява.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура, чрез представляващия прокурор Димитрова, дава заключение за неоснователност на предявените иски.

Административен съд София – град, Първо отделение, 18-ти състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Срещу ищеца от ОДМВР П. е бил издаден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 0117628 за извършено от него нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

По предявена от Щ. жалба, Пловдивски районен съд, XX наказателен състав е постановил на 27.03.2012 г. Съдебно решение № 904 по НАХД № 1091 по описа за 2012 г., с което посоченият електронен фиш е отменен като незаконосъобразен. В производството пред Пловдивския районен съд Щ. е представляван от адвокат М., съгласно пълномощно на л. 8 от делото.

Във връзка с издадения електронен фиш за налагане на глоба серия К № 0117628, издаден от ОДМВР – П. и по повод защита и представителство по подадената жалба срещу него, между Щ. и адв. М. е подписан Договор за правна защита и съдействие от 26.01.2012 г. По силата на посочения договор между двамата е договорено възнаграждение в размер на 300,00 лв., за плащането на които по делото са представени анекс № 01/24.01.2013 г. към договор за правна защита, сключен на 26.01.2012 г., сключен във връзка с указанието на съда за представяне на доказателства за плащане, с който получените в брой 300 лв. при подписването на първоначалния договор са върнати на ищеца, за да ги преведе по банков път, което е

сторено с платежно нареждане от 24.01.2013 г.

Постановеното от Пловдивския районен съд Съдебно решение № 904 от 27.03.2012 г. е влязло в сила на 25.04.2012 г., като необжалвано.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София – град, Първо отделение, 18-ти състав направи следните правни изводи:

По допустимостта на исковете:

Исковете са допустими, като предявени съгласно чл. 205 от АПК. Същите следва да се разгледат по същество от настоящия съд, по мотивите изложени в Определение № 18 от 05.03.2012 г. на Смесен петчленен състав на съдии от Върховния административен съд (ВАС) и Върховния касационен съд по ч.адм.д. № 5 по описа на ВАС за 2012 г.

По основателността на исковете:

Съгласно чл. 203 от АПК гражданите и юридическите лица могат да предявяват иски за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

За да бъде уважен иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ следва да се установи кумулативното наличие на следните елементи, които са част от фактическия състав на отговорността на държавата за дейността на администрацията: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност, които са отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Спорният по делото въпрос е дали в понятието административна дейност по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ се включва и наказателноадминистративната дейност, респективно, дали при отмяна на акт за налагане на административно наказание /наказателно постановление или електронен фиш за налагане на глоба/ се дължи обезщетение по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за претърпени имуществени вреди, представляващи в настоящия случай сторените деловодни разноски - адвокатското възнаграждение, платено от ищеца в административнонаказателното производство и разноски за държавни и банкови такси.

Исковете по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ се разглеждат по реда на АПК, съгласно чл. 203, ал. 1 от АПК. Предписанието на чл. 204, ал. 1 и ал. 2 АПК е, че такъв иск може да се води след отмяната на административния акт по съответния ред или в производството, съединено с оспорването на административния акт. В ЗАНН обаче не е предвидена възможност за съединяване на оспорването срещу НП, съответно – електронния фиш, с иска по ЗОДОВ. От друга страна, чл. 21 от АПК не посочва електронния фиш измежду актовете, които имат характеристиката на административни актове. Предвид това, очевидна е връзката на производството по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ с производството по отмяна на административни актове по АПК. Кодексът обаче не се прилага при отмяната на НП и електронни фишове, издадени по реда на ЗАНН. Той се прилага само при касационното производство по ЗАНН, но не и в първоинстанционното производство. По тези причини безпротиворечиво в съдебната

практика се приема, че производството по ЗОДОВ е допустимо само при отмяна на административен акт по реда на АПК, но не и на НП или електронен фиш по реда на ЗАНН.

Наказателните постановления и електронните фишове не са административни актове по чл. 21 от АПК. Те са актове, с които се налага предвидено в закона наказание за извършено общественоопасно и противоправно деяние, което поради по-ниската степен на обществена опасност не е обявено за престъпление и се наказва по административен ред. Дейността по налагане на административно наказание, свързана с преценка за това дали е осъществен състав на административно нарушение, не е административна, а НП и електронните фишове за налагане на глоба не са административни актове по смисъла на чл. 21 от АПК.

Освен това разноските, направени за адвокатско възнаграждение във връзка с обжалване на административен акт пред съда не представляват имуществени вреди по смисъла на чл. 4, във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Същите не са в пряка причинна връзка с отменения незаконосъобразен акт и не са пряка и непосредствена последица от него. Те произтичат от договорно правоотношение между адвоката и лицето, получило правна помощ. Редът за заплащане на разноски е предвиден в процесуалните закони и тези разноски не подлежат на обезщетяване по ЗОДОВ.

В процесната хипотеза с влязло в сила съдебно решение на Пловдивския районен съд е отменен електронен фиш, издаден от длъжностно лице в структурата на ответника. Предвид това, съдът намира, че не е налице отменен незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, респ. общината при или по повод изпълнение на административна дейност, заради който/които Щ. да претендира репарирание на причинените му имуществени вреди. Налагането на административно наказание, с издаване на НП или електронен фиш не представлява типична административна дейност. Отменените НП или електронен фиш не са идентични с отменен незаконосъобразен административен акт, издаден при или по повод изпълнение на административна дейност по смисъла на чл. 1 от ЗОДОВ. Липсата на този елемент от фактическия състав е достатъчно основание за отхвърляне на предявените от Щ. искове. В допълнение, както вече се посочи, не е налице пряка и непосредствена причинна връзка между отменения електронен фиш и претърпените имуществени вреди. Сторените разноски не са пряка и непосредствена последица от отменения като незаконосъобразен електронен фиш.

Претенцията на ищеца не може да бъде квалифицирана и разгледана и като такава по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, тъй като посочената разпоредба визира отговорността на държавата за вредите, причинени на граждани от правозащитните органи - дознание, следствие, прокуратура и съд, но не и на административнонаказващите органи. Освен това, съгласно ал. 2 на същия член исковете на това основание се разглеждат по реда, установен в ГПК.

Ето защо, по причина неустановяване и недоказване фактическия състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, предявените искове следва да бъде отхвърлени като неоснователни и недоказани.

По разноските:

Ответникът, чрез процесуалния си представител, не е направил искане за присъждане на разноски, поради което такива не се присъждат.

Воден от гореизложеното, Административен съд София - град, Първо отделение, 18 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Б. И. Щ., с ЕГН [ЕГН], чрез упълномощения адв. И. Г. М., искове срещу Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи – П., с правно основание чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, за заплащане на сума в размер на 322,00 лв. (триста двадесет и два лева) - обезщетение за причинени на Щ. имуществени вреди, представляващи заплатен от Щ. адвокатски хонорар в размер на 300 лв. за обжалване на електронен фиш за налагане на глоба серия „К” № 0117628, издаден от ОДМВР П., който е отменен при съдебното обжалване; платена по сметка на Районен съд – Пловдив държавна такса в размер на 13,50 лв., заедно с банковата комисионна и държавна такса в размер на 8,50 лв. за снабдяване със заверени копия от писмените доказателства, представени към исковата молба; както и за законната лихва върху сумата от 322,00 лв., считано от 10.07.2012 г. - датата на образуване на настоящото дело, като неоснователни и недоказани. Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: